

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7232/2021
01.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Бранке Дражић чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Стамбено“ Рума из Руме, против туженог АА из ... кога заступа Весна Јовановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 303/21 од 31.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 303/21 од 31.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 303/21 од 31.03.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 100/19 од 04.12.2020. године, првим ставом изреке, одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља Уне Сучевић број И. Ивк. 529/18 од 14.12.2018. године у делу којим је тужени, као извршни дужник, обавезан на плаћање износа од 12.633,37 динара на име главног дуга, са законском затезном каматом од 16.06.2018. године, до исплате и за трошкове извршног поступка, док се у делу којим извршни дужник није обавезан на плаћање разлике преко овога, а до траженог износа од 63.590,43 динара са законском затезном каматом од 16.06.2018. године решење о извршењу укида. Другим ставом изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 4.440,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 303/21 од 31.03.2021. године, првим ставом изреке, жалба туженог је делимично усвојена, а делимично је одбијена, па је пресуда Основног суда у Руми П 100/19 од 04.12.2020. године преиначена тако што се решење о извршењу јавног извршитеља Уне Сучевић И.Ивк. 529/18 од 14.12.2018. године одржава на снази у делу у којем је извршни дужник обавезан на плаћање износа од 9.155,61 динар на име главног дуга са законском затезном каматом од 16.06.2018. године, па до исплате и трошкова извршног поступка од 4.092,00

динара, док се исто решење у делу којим је извршни дужник обавезан на плаћање износа од још 3.477,76 динара на име главног дуга са законском затезном каматом од 16.06.2018. године до исплате и трошкова извршног поступка од још 2.548,53 динара, укида и у том делу тужбени захтев одбија као неоснован, те се преиначава одлука о трошковима парничног поступка тако што се износ трошкова парничног поступка досуђен тужиоцу у висини од 4.440,00 динара снижава на износ од 640,00 динара, док се побијана пресуда у преосталом делу потврђује.

Против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 303/21 од 31.03.2021. године, којом је пресуда Основног суда у Руми П 100/19 од 04.12.2020. године делимично потврђена и решење јавног извршитеља Уне Сучевић И.Ивк. 529/18 од 14.12.2018. године одржано на снази у погледу обавезе туженог као извршног дужника на плаћање износа од 9.155,61 динар на име главног дуга са законском затезном каматом од 16.06.2018. године, па до исплате и у висини трошкова извршног поступка од 4.092,00 динара, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се сходно члану 404. став 1. ЗПП иста сматра изузетно дозвољеном.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 са изменама и допунама, 49/13-УС, 74/13-УС), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Чланом 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из садржине изјављеног ванредног правног лека следи да се уз позивање на погрешну примену материјалног права исти изјављује са образложењем да између парничних странака није постојао уговорни однос којим би била заснована обавеза туженог на плаћање тужиоцу накнаде за испоручену топлотну енергију, али се истима не истиче основ који би указао на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права, сагласно чему је одлучено као у правом ставу изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из првог става овог члана (члан 33. став 2. ЗПП). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе поднет је дана 07.12.2018. године са означеном вредношћу предмета спора од 63.590,43 динара, сагласно чему је овај поступак вођен по правилима за спор мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је применом члана 413. ЗПП иста одбачена као недозвољена другим ставом изреке овог решења.

Имајући у виду одлуке садржане у првом и другом ставу изреке овог решења, сходно члану 165. став 1. ЗПП, трећим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа-судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић